

การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ
อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

The Creation of Read Aloud Exercises in Standard Thai with Phonics
Teaching to 3rd Graders of Ban Samnak Ao Border Patrol Police School,
Saba Yoi District, Songkhla

ทิฐฐา สุวรรณกิจ^{1*}, มาโนช ดินลานสกุล² และวิหวัณน์ ชัตติยะมาน³

Thittha Suwannakij^{1*}, Manoch Dinlansagoon² and Withawat Khattiyamarn³

¹ นิสิตระดับปริญญาโท, หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Graduate student, Master Of Education (Thai), Faculty of Education, Taksin University.

² ผศ.ดร., สาขาวิชาภาษาไทย, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Asst.Prof. Ph.D., Department of Thai Language, Faculty of Humanities, Taksin University.

³ ผศ.ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ Asst.Prof. Ph.D., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Taksin University.

*Corresponding author, E-mail: thittha@hatyaiwit.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 33 คน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานเรื่องพยัญชนะต้นควบร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ จำนวน 11 แผน แบบวัดทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน สำหรับทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการอ่านออกเสียงก่อนและหลังการใช้แผนการสอนและแบบฝึก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบแบบที (t-test) และใช้ค่า E_1 และ E_2 หาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ อำเภอสบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 4 เล่มที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.77/82.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน, การสอนภาษาแบบโฟนิกส์

Abstract

This research aims to create and find the efficiency of the read aloud exercises in standard Thai with phonics teaching to 3rd graders of Ban Samnak Ao Border Patrol Police School, Saba Yoi District, Songkhla based on 80/80 standards, to study the achievement of reading aloud in standard Thai, and to study the satisfaction of 3rd student after studying with the read aloud exercises in standard Thai with phonics teaching. The sample group was 33 students in the second semester of the academic year 2021 from Ban Samnak Ao Border Patrol Police School, Saba Yoi District, Songkhla selected by cluster random sampling method. The research instruments were read aloud exercises in standard Thai with phonics teaching for 3rd graders of Ban Samnak Ao Border Patrol Police School, Saba Yoi District, Songkhla together with 11 lesson plans of reading aloud exercises in standard Thai with phonics, pre-test and post-test of reading aloud in standard Thai for 30 items, and questionnaire on the satisfaction of students towards the standard Thai reading aloud practice form in combination with phonics language teaching for 3rd graders. The statistics used in the data analysis were percentage, mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), t-test, and E_1 and E_2 were used to determine the efficiency of the research instruments.

The finding showed that the 4 books of reading aloud exercises in standard Thai with phonics for 3rd graders of Ban Samnak Ao Border Patrol Police School, Saba Yoi District, Songkhla has the efficiency value at 89.77/82.22 which is higher than the specified 80/80 criteria. The learning achievement of reading aloud in standard Thai with phonics teaching of 3rd graders after using the exercise were higher statistically significant at level .01. In addition, The 3rd graders' satisfaction with the read aloud in standard Thai with phonics teaching was at an excellent level.

Keywords: The read aloud exercises in standard Thai, Phonics teaching

บทนำ

การอ่านถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความชำนาญ เนื่องจากการอ่านเปรียบเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่นำไปสู่ชุมทรัพย์แห่งปัญญา ดังที่พัชรี สุวรรณสะอาด (2560) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ เพราะเด็กจำเป็นต้องได้รับความรู้จากการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ลึกซึ้งสมกับวัยที่เติบโตขึ้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่ทรงพลังในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากการอ่านออกเสียงเป็นเสมือนบันไดแรกสู่การอ่านในระดับที่ยากขึ้น นั่นคือ การอ่านในใจ ซึ่งเด็กจะต้องอ่านออกเสียงจนคล่องและถูกต้องแล้วจึงอ่านในใจเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ ดังนั้นการอ่านออกเสียงจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญ เพราะหากผู้อ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ชัดเจน ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ในทางตรงกันข้ามหากอ่านออกเสียงไม่ชัดเจนหรือผิดเพี้ยนไป ก็จะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย ทั้งนี้ยังพบปัญหาการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 ซึ่งมีปัจจัยทางด้านภาษาถิ่นเข้ามาเป็นสาเหตุของการอ่านไม่ออกหรือการอ่านออกเสียงไม่ชัดและไม่คล่อง โดยเฉพาะนักเรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อันได้แก่ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และบางอำเภอในจังหวัดสงขลา คือ อำเภอจะนะ อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอเทพา และอำเภอนาทวี ซึ่งใช้ภาษามลายูถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พื้นที่รับผิดชอบของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 จังหวัดสงขลา เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่เพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้ภาษาไทยมาตรฐานในเวลาเรียนเท่านั้น ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญในการแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกหรือการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานไม่คล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลัก

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”จากกรอบยุทธศาสตร์ชาติข้างต้น ทำให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 โดยมุ่งให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจุดเน้นสำคัญ นโยบาย แนวทางหลักการดำเนินงานและโครงการสำคัญของ กระทรวงศึกษาธิการ ข้อที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ที่เน้นการแก้ไขปัญหาอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560) อีกทั้งการแก้ปัญหาดังกล่าวยังเป็นการสนองตาม พระราชดำริสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ให้ ดำเนินโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร โดยมีพระราชประสงค์เพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยได้รับมอบหมายจากโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย ให้เป็นผู้ดูแลโครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน เป็นโรงเรียนพี่เลี้ยงผู้พัฒนา โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา เพื่อดำเนินการเรื่องการ ยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน

จากการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา พบว่าหลักการ สอนอ่านภาษาไทยให้แก่เด็กนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 3 นั้นควรสอนอ่าน สะกดคำ ด้วยเหตุที่การอ่านเป็นวิชาทักษะ จึงต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นสำคัญ วิธีที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิด การฝึกฝนทางการอ่านวิธีหนึ่งคือ การทำแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมายประกอบกับการสอนอ่าน ซึ่งพบว่าได้ผลดีกว่าการสอนอ่านโดยให้ครูชี้แนะเพียงผู้เดียว (สุวนันท์ สันติเดชา. 2547) นอกจากนี้ตาม หลักจิตวิทยา เด็กจะมีความสนใจสิ่งต่าง ๆ และจำได้ในระยะสั้น ๆ ดังนั้นแล้วหากไม่ทบทวนหรือฝึกซ้ำ ๆ ก็จะไม่เกิดทักษะและสิ่งสั้นั้น แต่หากได้รับการฝึกและทบทวนอยู่บ่อย ๆ ก็จะจดจำและนำไปปฏิบัติได้ อีกทั้งจากปัญหาการอ่านออกเสียงที่พบของนักเรียนในพื้นที่นี้ควรได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วย นวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ การใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานจะช่วยให้นักเรียนอ่าน ออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว บรรลุตามตัวชี้วัด ท 1.1 ป.3/1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิธีการสอนการอ่านออกเสียงวิธีหนึ่งที่น่าสนใจและสามารถนำมาใช้ร่วมกับแบบฝึกเพื่อแก้ไข ปัญหาการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้คือ การสอนภาษาด้วยระบบโฟนิกส์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าเป็นแนว การสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสอนการอ่านเบื้องต้น เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนที่ให้นักเรียนได้ เรียนรู้ความสัมพันธ์ของอักษรและเสียงอักษร ซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน Ukrainetz et al. (2011) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาแบบโฟนิกส์เป็นการสอนระบบเสียงของตัวอักษรในภาษาที่มีกฎเกณฑ์ อย่างชัดเจน โดยอักษรแต่ละตัวจะมีเสียงเฉพาะตัว นักเรียนจะได้เรียนรู้การอ่านคำโดยการจำแนกเสียง และรูปของตัวอักษรนั้น ๆ เป็นการสอนที่ทำให้นักเรียนได้ถอดรหัสคำของตัวอักษรจากการเขียนไปสู่ เสียงพูด หากนักเรียนได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะสามารถแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงและการสะกดคำของ นักเรียนได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา โดยแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่ต้องได้รับการทดสอบประเมินความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) เพื่อใช้พัฒนาความสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน อีกทั้งยังเป็นการสนองพระราชดำริสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีในการให้นักเรียนในถิ่นทุรกันดารได้รับโอกาสและการช่วยเหลือให้มีความพร้อมในการเข้าถึงบริการการศึกษา มีระดับผลการเรียนที่ดีขึ้นและสามารถใช้ภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ ของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การศึกษาวิเคราะห์เพื่อสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ กล่าวคือ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา เพื่อสร้างนวัตกรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ท1.1 ป.3/1 และนำไปใช้แก้ปัญหาการอ่านออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้

1. การสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อเพิ่มเติมความรู้และประสบการณ์ อันเกิดจากการฝึกฝนปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ โดยกิจกรรมในแบบฝึกจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้และทักษะมากขึ้น การสร้างแบบฝึกที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องนำหลักจิตวิทยาและหลักการเรียนรู้มาเป็นพื้นฐานในการจัดทำแบบฝึกและสร้างแบบฝึกตามลำดับขั้นตอน เนื่องจากแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยกระตุ้นความกระตือรือร้นและพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2550) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ว่า มีกระบวนการ 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) สำรวจปัญหา สาระ ตัวชี้วัดที่เป็นปัญหาและความต้องการเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจนตรงตามตัวชี้วัดที่เป็นปัญหาเพื่อตอบคำถาม ว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนรู้อะไร และเป็นอย่างไร 3) วิเคราะห์ปัญหาที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ว่าประกอบด้วยอะไร 4) ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้อะไร 5) กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่าควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีกิจกรรมอะไรบ้าง มีความยาวเพียงใด และจะนำเสนอโดยใช้ภาพประกอบหรือไม่ 6) ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด 7) นำแบบฝึกนั้นไปให้ผู้ชำนาญการตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา และ 8) จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้กะทัดรัดและเข้าใจง่าย และควรมีการสอดแทรกทักษะด้านอื่น ๆ เข้าไปด้วย

แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบตามทฤษฎีของ สุนทรประเสริฐ (2547) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของแบบฝึก ประกอบด้วย ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย จุดประสงค์ คำสั่ง ตัวอย่าง ชุดฝึกภาพประกอบ ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบประเมินบันทึกผลการใช้ การสร้างแบบฝึกในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกโดยมีส่วนประกอบของแบบฝึกตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นอกจากนี้ได้นำเอาหลักการสอนอ่านออกเสียงตามหลักภาษาศาสตร์มาประยุกต์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเขาซึ่งเป็นนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ชัด จากแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนในการฝึกเพื่อสร้างระบบเสียงใหม่ของพิณทิพย์ ทวยเจริญ (2547) ที่กล่าวว่า หลักการพื้นฐานสำหรับแก้ปัญหาในการออกเสียงพูดคือ สร้างระบบเสียงใหม่ โดยออกเสียงสระที่มีสัทสมบัติเด่นชัดก่อน ส่วนเสียงพยัญชนะให้เริ่มจากพยัญชนะเสียงระเบิดและนาสิก ฐานกรณ์ที่ง่ายและพัฒนาได้ก่อนคือฐานกรณ์ริมฝีปาก โดยให้ฝึกจากระดับความซับซ้อนทางเสียงน้อย แล้วจึงใช้เสียงง่ายดังกล่าวเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเสียงยากต่อไป ทำให้ได้แบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบ ทั้งหมด 11 เสียง ที่มีการเรียงลำดับการฝึก ดังนี้ /ปร/ /ปล/ /พร/ /พล/ /ตร/ /กร/ /กล/ /กว/ /คร/ /คล/ /คว/

2. การสอนภาษาแบบโฟนิกส์

การสอนภาษาแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่เกิดจากองค์ความรู้ในวิชา “สัทศาสตร์” (Phonetics) ซึ่งเป็นการศึกษาธรรมชาติของเสียงพูด กระบวนการเปล่งเสียง และการออกเสียง การสอนภาษาแบบโฟนิกส์เป็นการสอนที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร โดยใช้การออกเสียงเป็นตัวกำหนดและให้ความสำคัญกับเสียงของตัวอักษรและการสะกดคำ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในกระบวนการสอนอ่านเบื้องต้นที่จะช่วยปรับปรุงการสอนอ่านได้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นการสอนที่เริ่มจากเสียงของตัวอักษรและเป็นการอธิบายการออกเสียงตามหลักภาษาศาสตร์

วิธีการสอนอ่านที่ถูกต้องควรเริ่มจากการฝึกอ่านเสียงของตัวอักษร การเรียนรู้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การประสมคำ แล้วจึงสอนอ่านคำและเนื้อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่ให้ความสำคัญกับการอ่านออกเสียงตัวอักษร ปุณยวัจน์ วรรณคาม (2564; อ้างอิงจาก Vacca; et al. 2003) กล่าวถึงขั้นตอนของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มีกระบวนการสอน 4 ขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

1. การวิเคราะห์การออกเสียง (analytic phonics) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้และวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว นำไปสู่การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างมีระบบ

2. การเทียบเคียงในการออกเสียง (analogic phonics instruction) เป็นการสอนที่ต่อยอดมาจากการสอนวิเคราะห์การออกเสียง โดยผู้เรียนจะวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ และเทียบเคียงการออกเสียงกับคำที่รู้แล้ว

3. การสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic phonics) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการสอนเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว หลังจากนั้นจึงสอนการผสมเสียงกับตัวอักษรเพื่อให้ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้

4. การอ่านแบบร่วมสมัย (contemporary phonics) เป็นการสอนอ่านโดยการนำเอาวิธีการวิเคราะห์การออกเสียงและวิธีการสังเคราะห์การออกเสียงมารวมกันและฝึกให้นักเรียนประยุกต์ใช้ตามระดับความสามารถของตน เน้นให้นักเรียนได้อ่านเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น บทกลอน เรื่องเล่า เป็นต้น

ด้วยกระบวนการข้างต้นในการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนและได้ฝึกปฏิบัติทั้งการอ่านอย่างมีลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่อง อีกทั้งได้พัฒนาทั้ง 4 ทักษะ ไปพร้อม ๆ กัน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ โดยผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่ได้เสนอไว้ข้างต้นเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษาและระยะเวลาในการวิจัย

ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 ในเขตพื้นที่อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพลเอกนวล-คุณหญิงบานชื่น จันทรตรี โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ และโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านหาดทราย จำนวน 72 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 33 คน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (independent variable) ได้แก่ แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน ร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

2. ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน ประกอบด้วย การอ่านตามอักขรวิธี การอ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ ความชัดเจนในการอ่าน การเว้นวรรคตอนในการอ่าน และการอ่านในเวลาที่กำหนด 3) ความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้เวลาทดลอง 11 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 11 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ จำนวน 4 เล่ม แบบฝึกแต่ละเล่มประกอบด้วยแบบฝึกการฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบหน่วยเสียงละ 5 แบบฝึก รวม 4 เล่ม 11 หน่วยเสียง 55 แบบฝึก

2. แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานเรื่องพยัญชนะต้นควบ ร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ จำนวน 11 แผน

3. แบบวัดทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน สำหรับทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงก่อนและหลังการใช้แผนการสอนและแบบฝึก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผลและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข และหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาจนเครื่องมือทั้งหมดมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดจึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test, Post-test Design คือทดสอบก่อนและหลังใช้แบบฝึก โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานชุดเดียวกัน โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานเพื่อใช้ในการทดสอบพื้นฐานความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา
2. ระหว่างการทดลอง ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ซึ่งประกอบไปด้วยแบบฝึกทั้งหมด 4 เล่ม โดยใช้เวลาสอนทั้งหมด 11 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 11 ชั่วโมง
3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบวัดทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน
4. ตรวจสอบคะแนนและนำคะแนนจากการสอบทั้งสองครั้ง คือ การสอบก่อนการทดลองใช้แบบฝึกและการสอบหลังการทดลองใช้แบบฝึกของนักเรียนมาวิเคราะห์โดยใช้ t-test
5. นักเรียนทั้ง 33 คน ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ที่ได้ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 33 คน ไปวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ตามเกณฑ์ 80/80 โดยนำคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนในแต่ละแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยในมาตรฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 4 เล่มมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยร้อยละ เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก และนำคะแนนที่นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียนในแบบวัดทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการ

สอนภาษาแบบโฟนิกส์มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยร้อยละเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. การหาค่าสถิติเพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ โดยใช้สูตร (t-test for Dependent Samples)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา (IOC) ด้วยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผลและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (p) ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Methods) การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของคอนบรัช (Conbrach) และการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1 / E_2

3. สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้สูตรการทดสอบค่าที กรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัย

1. การสร้างและหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเขา อำเภอสบไถ่ จังหวัดสงขลา

แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา
ทั้ง 4 เล่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นเกิดจากการวิเคราะห์หัวข้อชีวิตและสาระการเรียนรู้แกนกลาง หลักสูตรกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ สอดคล้อง
กับสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานตัวชีวิต ท1.1 ป.3/1 การอ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบท
ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว โดยผู้วิจัยได้สร้างตามทฤษฎีการสร้างแบบฝึกควบคู่กับการนำ
ความรู้ทางภาษาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ได้แบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบ ทั้งหมด 11 เสียง
เรียงลำดับการฝึก ดังนี้ /ปร/ /ปล/ /พร/ /พล/ /ตร/ /กร/ /กล/ /กว/ /คร/ /คล/ /คว/ โดยแบ่ง
แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานออกเป็น 4 เล่ม คือ เล่มที่ 1 เสียงพยัญชนะต้นควบ /ปร/ /
ปล/ เล่มที่ 2 เสียงพยัญชนะต้นควบ /พร/ /พล/ /ตร/ เล่มที่ 3 เสียงพยัญชนะต้นควบ /กร/ /กล/ /กว/
เล่มที่ 4 เสียงพยัญชนะต้นควบ /คร/ /คล/ /คว/ แบบฝึกทั้ง 4 เล่มมีองค์ประกอบตามหลักการสร้าง
แบบฝึก กล่าวคือ ประกอบด้วย ชื่อแบบฝึก คำแนะนำในการใช้แบบฝึกสำหรับนักเรียนและสำหรับครู
จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการฝึก เวลาในการฝึก และเฉลยแต่ละแบบฝึกเพื่อเอื้อต่อการศึกษา
ทบทวนบทเรียนด้วยตนเองสำหรับผู้เรียน

การฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบแต่ละหน่วยเสียงในแบบฝึก ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อน
เรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบฝึกทั้งหมด 5 แบบฝึก โดยเรียงลำดับการฝึกให้สอดคล้องตาม
ขั้นตอนของการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์เสียง ขั้นที่ 2 การ
เทียบเคียงในการออกเสียง ขั้นที่ 3 การสังเคราะห์การออกเสียง และขั้นที่ 4 การอ่านแบบร่วมสมัย

ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอน
ภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ
อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการ
สอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คะแนนทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาไทยมาตรฐาน	N	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	ประสิทธิภาพ (E ₁ / E ₂)
แบบทดสอบท้ายบทเรียน	33	1185	35.91	89.77
แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอน ภาษาแบบโฟนิกส์	33	814	24.67	82.22

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบหลังเรียนในแต่ละแบบฝึกมีคะแนนร้อยละ 89.77 ($E_1 = 89.77$) และแบบวัดทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโพนิกส์หลังเรียน มีคะแนนร้อยละ 82.22 ($E_2 = 82.22$) แสดงว่าแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอบ้านย้อย จังหวัดสงขลา ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.77/82.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 จึงกล่าวได้ว่าแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโพนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ อำเภอบ้านย้อย จังหวัดสงขลา มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงได้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโพนิกส์ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโพนิกส์

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.(1-tailed)
Pretest	33	16.12	7.85	- 8.319	.000
Posttest	33	24.67	4.76		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นการวิเคราะห์ข้อมูลในการหาค่าสถิติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโพนิกส์ โดยใช้สูตร (t-test for Dependent Samples) สรุปผลได้ว่า มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.85 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.76 ซึ่งคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่ามากกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 8.55 ค่า sig ที่คำนวณได้มีค่า .000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .01 แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโพนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน ร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์โดยผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก การอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 33 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการ สอนภาษาแบบโฟนิกส์

ที่	รายการประเมิน	N	Mean \bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1	แบบฝึกมีภาพประกอบสวยงาม	33	4.48	0.66	มากที่สุด
2	แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน	33	4.67	0.54	มากที่สุด
3	แบบฝึกน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	33	4.67	0.54	มากที่สุด
4	นักเรียนได้รับความรู้จากการทำแบบฝึก	33	4.58	0.70	มากที่สุด
5	เวลาในการทำแบบฝึกเพียงพอ	33	4.73	0.51	มากที่สุด
6	นักเรียนรู้สึกสนุกเมื่อได้ทำแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน	33	4.82	0.52	มากที่สุด
7	แบบฝึกมีข้อเสนอแนะในการทำที่ชัดเจน	33	4.79	0.54	มากที่สุด
8	กิจกรรมในแบบฝึกทำให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบได้อย่างถูกต้อง	33	4.88	0.33	มากที่สุด
9	การมีแบบฝึกการอ่านออกเสียงทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนเรื่องนี้มากขึ้น	33	4.91	0.29	มากที่สุด
10	ฉันชอบเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกที่ครูสอนเพราะเรียนสนุกและได้ฝึกปฏิบัติจริง	33	4.76	0.61	มากที่สุด
	เฉลี่ยโดยภาพรวม	33	4.73	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเกาะ จำนวน 33 คน มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.73 และจากตารางข้างต้นหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในประเด็น การมีแบบฝึกการอ่านออกเสียงทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนเรื่องนี้มากขึ้น เป็นลำดับที่ 1 มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.29) ลำดับที่ 2 คือ กิจกรรมในแบบฝึกทำให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบได้อย่างถูกต้อง มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.33) ลำดับที่ 3 คือ

นักเรียนรู้สึกสนุกเมื่อได้ทำแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.52) ลำดับที่ 4 คือ แบบฝึกมีข้อเสนอแนะในการทำที่ชัดเจน ซึ่งมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.54) ลำดับที่ 5 คือ ฉันชอบเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกที่ครูสอนเพราะเรียนสนุกและได้ฝึกปฏิบัติจริง มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.61) ลำดับที่ 6 คือ เวลาในการทำแบบฝึกเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.51) ลำดับที่ 7 คือ แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรอ่านง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.54) เช่นเดียวกับประเด็นแบบฝึกน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.54) ลำดับที่ 8 คือ นักเรียนได้รับความรู้จากการทำแบบฝึกมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.70) และลำดับสุดท้ายคือ แบบฝึกมีภาพประกอบสวยงาม มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.66)

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเขาเอื้อ อำเภอสบไถ่ จังหวัดสงขลา สรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลของการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเขาเอื้อ อำเภอสบไถ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทั้งหมด 4 เล่ม คือ เล่มที่ 1 เสียงพยัญชนะต้นควบ /ปร/ /ปล/ เล่มที่ 2 เสียงพยัญชนะต้นควบ /พร/ /พล/ /ตร/ เล่มที่ 3 เสียงพยัญชนะต้นควบ /กร/ /กล/ /กว/ และเล่มที่ 4 เสียงพยัญชนะต้นควบ /คร/ /คล/ /คว/ โดยลำดับในการฝึกออกเสียงข้างต้นได้นำความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงให้สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธี สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนในการฝึกเพื่อสร้างระบบเสียงใหม่ของพิณทิพย์ ทวยเจริญ (2547) ที่กล่าวว่าหลักการพื้นฐานสำหรับแก้ปัญหาในการออกเสียงพูดคือสร้างระบบเสียงใหม่ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกสอดคล้องกับหลักการสร้างแบบฝึกของสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547) ที่กล่าวว่าแบบฝึกเป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ และเกิดการเรียนรู้ที่ถาวร จึงควรประกอบด้วย ชื่อชุดฝึก จุดประสงค์ คำสั่ง ตัวอย่าง ชุดฝึก ภาพประกอบ และข้อสอบก่อนและหลังเรียน เมื่อสร้างแบบฝึกแล้วจึงนำแบบฝึกทั้ง 4 เล่มไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเพื่อนำข้อมูลที่ได้และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข และสร้างตามขั้นตอนสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2550) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ว่ามีกระบวนการ 8 ขั้นตอน การดำเนินการตามกระบวนการทำให้ได้แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้

แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.77/82.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 เป็นเพราะแบบฝึกทั้ง 4 เล่มได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ทำให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นไปตามสมมติฐาน ดังที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า สื่อที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพจะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยสอนได้ดีในการสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่มุ่งหวังจากกระบวนการสร้างแบบฝึกที่เป็นลำดับขั้นตอนรวมถึงการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกก่อนนำไปใช้จริง จึงทำให้แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย เป็นนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อีกทั้งมีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เช่นเดียวกับ จรัส สุขเกษม (2542) ที่พบข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำและการอ่านออกเสียงอักษรนำที่มีอักษรสูงเป็นอักษรนำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอรอนด จังหวัดสงขลา จึงได้สร้างแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทย มีผลการทดลองพบว่ามีประสิทธิภาพ 94.04/91.67 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงก่อนและหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.85 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.76 ซึ่งคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่ามากกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 8.55 ค่า sig ที่คำนวณได้ มีค่า .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .01 แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจากเป็นแบบฝึกที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ เรียงลำดับการฝึกจากง่ายไปยาก นอกจากนี้ได้นำมาใช้ร่วมกับรูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ซึ่งเป็นรูปแบบที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาการออกเสียง โดยระหว่างการจัดการเรียนการสอน นักเรียนได้ฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ เรียนรู้และเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับรูปของพยัญชนะต้นควบตามลำดับการฝึกจากง่ายไปยาก จึงถือเป็นการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับสุธีรา บุณนาค (2559) ที่พบว่า การเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นได้ชัดว่าขณะการทำกิจกรรมนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกออกเสียง และฝึกปฏิบัติอย่างมีลำดับขั้นตอนไปพร้อม ๆ กับครูผู้สอนและจากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านออกเสียงของนักเรียนทั้งในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้ และจากการ

บันทึกในแบบวัดทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐาน พบว่า นักเรียนบางคนสามารถออกเสียงควบกล้ำได้ชัดเจน หากแต่บางครั้งยังคงสับสนในการออกเสียงพยัญชนะต้นควบ /พร/ ซึ่งใช้ได้ทั้งรูป พล และ ผล ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงข้อบกพร่องของการออกเสียงคำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นควบดังกล่าว ซึ่งเป็นประเด็นที่สามารถนำไปคิดหาวิธีแก้ปัญหาด้วยกระบวนการวิจัยต่อไปในอนาคต

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ที่มีต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.73 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสนุกไปกับการทำกิจกรรม สอดคล้องกับแนวความคิดของสคูธซ์ สินธพานนท์ (2552) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า แบบฝึกควรมีความหลากหลาย ซึ่งแบบฝึกที่นักเรียนได้ใช้ฝึกการอ่านออกเสียงนั้นสร้างความสนใจแก่นักเรียน ด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสมกับวัย นอกจากนี้ระหว่างการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือทั้งยังมีความสุขไปกับการเรียนรู้ และเมื่อนักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเองได้ถูกต้อง ครูจะให้คำชื่นชมยกย่องแก่นักเรียน เพื่อเป็นการเสริมแรงบวกให้กับนักเรียน สอดคล้องกับที่ ประสาท อิศรปริดา (2547) ได้กล่าวถึงทฤษฎีและแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานของเฮร์เบิร์ต (Herzberg) ผลดังกล่าวนี้เป็นไปตามปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งมีผลทำให้เกิดความพอใจ ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้พร้อมครูที่โรงเรียนแล้ว ยังสามารถกลับไปทบทวนที่บ้านได้โดยการสแกน QR-CODE ในเฉลยแบบฝึกแต่ละหน่วยเสียง เพื่อให้นักเรียนฟังแล้วอ่านออกเสียงตามได้ และฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จึงนับว่าเป็นนวัตกรรมที่มีลักษณะของการบูรณาการความรู้ มีคุณค่าหลากหลายต่อการเรียนของผู้เรียน

แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานร่วมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ กล่าวคือ เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมแบบฝึกเพื่อแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานกรณีอื่น ๆ สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ตามแนวพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จรัล สุขเกษม. (2542). การสร้างแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอรอนดง จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการ, 5(3), 7 – 20.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2547). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: นำอักษรการพิมพ์.
- บุญยวัจน์ วรรณคาม. (2564). ผลของการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- พัชรี สุวรรณสอาด. (2560). Thailand 4.0 ส่งเสริมเยาวชนไทยใส่ใจการอ่าน. วารสารอินทนิลทักษิณสาร, 12(3), 188-209.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2547). ภาพรวมของการศึกษาาสตร์และภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสำนักเอาะ. (2562). หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ. สงขลา: โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสำนักเอาะ.
- สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). คู่มือการวัดและประเมินผล “ความสามารถในการอ่านและการเขียน” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2550). จุดประกายปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2552). นวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- สุธีรา บุนนาค. (2559). ผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยในหลักสูตรนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน.
ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สุนันท์ สันติเดชา. (2547). นวัตกรรมการศึกษาชุด รายงานการใช้แบบฝึกเพื่อแก้ปัญหาเรียนออกเสียง
ภาษาไทยไม่ถูกต้อง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา (ครูชำนาญการ ครูชำนาญการพิเศษ ครูเชี่ยวชาญและครูเชี่ยวชาญ
พิเศษ). กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- อรุณศรี แสงแก้ว. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกที่มีคำถามระดับต่าง ๆ. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- Ukrainetz et al. (2011). The effects of syllable instruction on phonemic awareness in
preschoolers. University of Wyoming, Laramie, United States.